

PLEVRA HASTALIKLARININ TANISINDA KAPALI BIYOPSİ

Dr. Aydoğan ALBAYRAK (x)
Dr. Ferhat TÜRKMEN (xx)

ÖZET

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kliniğine Temmuz - Aralık 1975 - Aralık 1976 tarihleri arasında çeşitli hastalıkları nedeniyle yatan ve pleural effüzyonu olan 70 hastaya ilk torasenteze birlikte Cope iğnesi ile kapali pariyetal plevra biyopsisi uygulandı.

20 si kadın, 50 si erkek olan hastaların; 35 tanesinde nonspesifik iltihabi reaksiyon (% 50,00), 14 tanesinde kanser (% 20,00), 5 tanesinde tübertüloz (% 7, 15, 12 tanesinde kas, bağ ve yağ dokusu (% 17, 14), 4 tanesinde normal pleural dokusu (% 5, 71) saptandı.

Kapali plevra biyopsisinin tanı değerlerinin %62,85 olduğu saptandı. Cope iğnesi ile yapılan kapali plevra siopsisinin yalın, emin, güvenceye alınması, çabuk sonuç veren bir metod olduğu ve pleural effüzyonların etiyolojisinin aydınlatulmasında ilk torasentez sırasında yapılmasının önemi üzerinde duruldu. Bulgularımız literatür bulguları ile karşılaştırıldı ve tartışıldı.

Plevra; akciğerleri örten visseral yaprak ile toraks boşluğunun iç yüzünü kaplayan pariyetal yapraktan yapılmış seroz, kapali bir kesedir (1). Bu iki yaprak arasında sıvı toplanması olan plöreziler çok çeşitli nedenlere bağlı olarak meydana gelirler.

Plöreziler sık görülen hastalıklardan olmasına rağmen, etiyolojik tanılar her zaman kolay olmamakta ve doktorlar için problem olma durumunu sürdürmektedir (2). Hastalığın прогнозunun saptanması ve tedavinin kurgusu baki-

mından etiyolojik tanının önemi ortadadır (3). Plörezilerin etiyolojilerinin saptanmasında biyokimyasal bakteriyojik, sitolojik, endoskopik ve çeşitli metodların yanı sıra, pariyetal plevra biyopsisi ayrı bir önem taşır (4).

Bizde, bu çalışmamızda klinik ve radyolojik incelemelerle pleural effüzyon görülen hastalarda etiyolojiyi araştırmak için diğer metodların yanı sıra Cope iğnesi ile kapali biyopsi teknikini uygulayarak bunun tanıdaki değerini saptamak istedik.

(x) : Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Öretim Üyesi, Doçent Doktor.
(xx) : Aynı Krsü Uzman Asistanı.

MATERİYEL VE METOD

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kliniğine 1.7.1975 ve 1.12. 1976 tarihleri arasında başvurarak yatırılan plevral effüzyonlu 70 vak'a çalışmamıza alınmıştır.

Vak'aların seçiminde, hangi sebepten olursa olsun plevral effüzyonu bulunmasına, biyopsiye engel olabilecek kanama diyatezi, ağır solunum yetersizliği, akciğer kist hidatigi bulunmasına, genel durumun biyopsiye elverenek kadar iyi olmasına dikkat edildi. Vak'alar yukarıda açıklananlar di-

sında herhangi bir ön ayırma tabi tutulmadı.

Tam fizik muayeneye tabi tutulan hastalara rutin hematolojik, biyokimyasal, bakteriyolojik, radyolojik, histopatolojik ve sitolojik incelemeler; deri testleri (PPD, Casoni), bronkoskop, karaciğer biyopsisi, EKG yapıldı. Biyopsi yapılmasına engel olacak bir durum olmayan hastalara Murtz (5) ve Kettel'in (6) tekniği ile kapali pariyetal plevra biyopsisi uygulandı.

İncelemelerdeki lenf bezlerinin nüfusları 100'den fazla olmamıştır.

İncelemelerin 70'nden fazla olması BULGULAR

Çalışmaya alınan 70 hastanın 20'si (%28,58) kadın, 50'si (%71,48) erkekti. En genci 15, en ihtiyarı 78 yaşında olup yaş ortalaması 43 dolaylarında idi. Kadın erkek oranı 2/5'ti.

Pariyetal plevra biyopsisi ile elde edilen sonuçlar Tablo I de özetlenmiştir.

70 vak'ının 35 tanesinde (%50) biyopsi sonuçları nonspesifik iltihabi reaksiyon olarak rapor edildi. Buna lardan bir tanesinde sol supraklaviküler çukurdaki lenf bezinin histopatolojik incelenmesinde indiferen karsen metastazı olduğu anlaşıldı ve primer odagın akciğerler olduğu kanısına varıldı.

Tablo I-Vak'aların Histopatolojik (Plevra Biyopsileri) Sonuçları

Vak'a Sayısı	Toplam Vak'a Sayısı	Toplam Vak'a Oranı %
35 (x)	35/70	50.00
14(xx)	14/70	20.00
12(XXX)	12/70	17,14
5	5/70	7.15
4	4/70	5.71
TOPLAM	70/70	100.00

(x) : Bir vakada lenf bezi biyopsisi ile indifereans Ca. tanısı.

(xx) : Bir vakada açık biyopsi ile mezotelyoma tanısı.

(XXX) : Bir vakada birleşen biyopsisi ile bronşiyoller Ca. tanısı.

14 Vak'ada (% 20) çeşitli tiplerde kanser saptandı: 11 vak'ada bronkogenik kanser (5 indiferan kanser, 3 adenokanser, 3 skuamoz hücreli kanser), 1 Hodgkin hastalığı metastazı, 1 malign melanom metastazı, 1 diffüz mezotelyoma saptandı.

Kanserli vak'alardan bir tanesinde ilk kapalı plevra biyopsisi nonspesifik iltihabi-reaksiyon olarak rapor edilmiş, hastanın genel durumunun gittikçe kötüleşmesi üzerine açık biyopsi yapılmış ve diffüz mezotelyoma olduğu histopatolojik olarak kanıtlanmıştır.

12 Vak'ada (%17,14) biyopsi so-

nuşları kas, yağ ve bağ dokusu olarak rapor edilmiştir. Bu vak'aların bir tanesinde daha önce bronş biyopsisi yapılmış ve bronşiyoler hücreli kanser olduğu saptanmış; pleural effüzyonu olması nedeniyle plevreda metastaz araştırılmıştı. Böylece plevra, lenf bezleri ve bronş biyopsisi ile kanser tanısı konulan 16 hasta olmuş oluyordu.

Kas, bağ ve yağ dokusu bulguları, teknik olarak yeterli kabul edilmesine rağmen, tanı için yetersiz olarak kabul edilmiştir.

5 Vak'ada (%7,15) tüberküloz granülasyon dokusu saptanmıştır.

TARTIŞMA

Plevral effüzyonların nedenini tartışmada, 1953 yılında ilk defa uygulanan plevra biyopsisinden zamanımıza kadar çeşitli usullerle ve çeşitli iğnelerle plevra biyopsileri yapılmış ve metod geliştirilmiştir. Her yazar kendi kullandığı iğnenin veya metodun üstünlüğünden bahsetmiştir (7).

Değişik çalışmaların sonuçları değişik kuruluşlardaki hasta tipine bağlıdır. Araştırmacıların bazıları çalışmaları tüberküloz hastanelerde, bazıları ise kanser hastanelerinde yapmışlardır (8). Başarısız biyopsi seriden seride değişmektedir (7). En yüksek başarısızlık De Francis ev arkadaşlarının serisinde görülmüşdür, bu en az vak'a sayısı olan çalışmadır.

Bu yazarlar çeşitli iğne ve teknikler kullanmalarına ve değişik hastanelerde çalışmalarına rağmen histolojik bulguları bizim bulgularımıza yakındır (7,9).

Bizim çalışmamızda tüberküloz yüzdesinin düşük olması, fakültemizin ayrı bir göğüs hastalıkları hastanesine sahip olması sebebiyle polikliniklerimden tüberküloz düşünülen hastaların adı geçen hastaneye yollanması veya hastaların doğrudan oraya başvurularındandır. Çünkü biz vak'alarımızı klinigimize yatan hastalardan seçtik.

Güney Afrika Cumhuriyetinde Bantu'lar üzerinde Cope iğnesi ile Pistorius'un (10) 198 hastaya yaptığı çalışmaya göre %64 tüberküloz, %26 nonspesifik plöritis, %5,5 kollagen doku hastalığı tanısı konmuştur. Bu çalışmanın özelliği maden işçilerinde yapılmasıdır.

Scarlo (11) 163 hastaya 222 plevra biyopsisi yapmış ve %16 tüberküloz, %12 kanser, %72 nonspesifik iltihabi reaksiyon tesbit etmiştir. Yazar nonspesifik iltihabi reaksiyon ge-

len hastalara biyopsiyi tekrarlamanın faydasından bahsetmektedir.

Agrawal (12), Kanpur Tıp Fakültesi hastanesinde yatan ve sıvısının nedeni bilinmeyen 30 hastaya plevra biyopsisi yapmıştır. Araştırcı bu 20 vak'anın 25 tanesinde (% 83,3) tetkik için yeterli doku elde etmiş ve bunların %16 sinda tüberküloz, %60ında fibro-kollagenoz, %20 içinde hafif ödemli normal plevral; 4 içinde ise kanser tanısı koymuştur.

Tangchai (8) ise tüberküloz düşünüldüğü 82 hastadan plevra biyopsisi sonuçları ile 29 vak'ada tüberküloz olduğunu kanıtlamıştır. Beş tanesinde kanser, 33 tanesinde nonkpesifik iltihabi reaksiyon bulmuş, 15 tanesinde ise sebebi belirleyememiştir.

Her tip plevra effüzyonu çalışmaya dahil edildiği zaman nonspesifik inflamasyon gösteren vak'aların yüzdesi daha yüksek olmaya yönelik görülmektedir.

TABLO: II- Literatür İle Çalışmamıza Ait Bulguların Karşılaştırılması

Yazar	Kesin Tanı	Toplam Vak'aşa	
		Oranı	%
S.j., Ashraf	18	18/20	90,00
N. Menemenli (13)	26	26/55	47,30
O, Öger (14)	69	69/101	68,30
R. Ferlinz (13)	1225	1225/2786	44,00
Albayrak ve Türkmen	44	44/70	62,85

Sonuç olarak Cope iğnesi ile yapılan plevra biyopsisinin basit, emin, diğer metodlara göre daha kolay kullanılan, yeterli materyel alabilmek için daha elverişli bir yöntem olduğu

ve plevral effüzyonlarının etiyolojik tanısını koyabilmek için bir yöntemin ilk torasentez sırasında rutin olarak yapılmasında Büyük faydalı sağlayabileceğini söyleyebiliriz.

SUMMARY

Closed Biopsy in The Diagnosis Of Pleural Diseases.

Closed parietal plevral biopsy was performed on 70 patients admitted to the medical faculty Hospital of Atatürk University because of different diseases complicated with pleural effusion.

The histopathologic results were as follows; Nonspecific inflammatory reaction in 35 (%50) cancer in 14 (%20),

tuberculosis in, 5 (%7,15) muscle, fat and collagen tissue in 12 (%17,14) and normal pleura in 4 (%5,71).

According to our results the diagnostic value of this method Is about %63 and it seems safe and easy to perform.

There is also a reasonably good correllation between the results of our study and the related literatüre.

KAYNAKLAR

1. Titiz, İ., Oktay, S.: Aktan, H.: İç Hastalıkları semptomatolojisi ve tedavi. 3. bası. Bilgi basimevi, Ankara, 1970.
2. Ashraf, S. J., et al.: Cope's hook biopsy of the pleura for the diagnosis of haemorrhagic effusions, Indian J. Chest Dis., 14: 262-8, 1972.
3. Nayer, H.R.: Closed pleural biopsy. New York J. Med., 70 :1763- 5, 1970
4. Benjamin, P.K., et al: Needle biopsy of parietal pleura-A study in patients with pleural effusion. J. Ass. Physicians Indian. 18 : 275-80 1970.
5. Murtz.R .: Indikationen, methoden und ergebnisse der pleura-und lun-genbiopsie, Med. Klin., 68 : 253-7, 1973.
6. Kettel, L. J.: Cugell, D. W.: Pleural biopsy. JAMA, 200: 317, 1968.
7. Golfera, H.: Resultadas histopatologicas de 800 punciones biopsias pleurales,, Medicina (B. Aires), 33 : 26-30 (Eng. Abstr) 1973.
8. Tangchai, P., et al.: Parietal pleural biopsy. A statistical review of 274 cases. J. Med. Assoc. Thai., 35 : 634-91, 1970.
9. Zapata, E., et al.: 102 biopsias pleurales con aguja de Cope. Rev. Med. Chil., 99: 943-6, Eng, Abstr.) 1971.
10. Bistorius, P.E.: Needle biopsy of the pleura in Bantu Mineworkers. S. Afr. Med. J., 43 : 877-9, 1969.
11. Scerbo, İ., et al.: A prospective study of closed pleural biopsies. JAMA. 218 : 377-80, 1971.
12. Agrawal, S.N., et al.: Pleural biopsy in the aetiological diagnosis of pleural effusion. J. Indian Med. Assoc.. 60: 193-5, 1973.
13. Menemenli, N., ve ark.: Akciğer tümörleri təşhisinde klinik ve patolojik-anatomik ilişkisi. Tüberküloz ve Toraks, 22 : 353, 1974.
- 14 Öger, O.: Primer akciğer kanserlerinde enddoskopi ve biopsi Tüberkülos ve Toraks 23 : 93-108, 1975.